

انجمن کلیسای اورشلیم

¹ و تنی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می‌دادند که اگر برحسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید.² چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مسأله بروند.³ پس کلیسا ایشان را مشایعت نموده از فینیقیه و سامره عبور کرده، ایمان آوردن امت‌ها را بیان کردند و همه برادران را شادی عظیم دادند.⁴ و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خبر دادند.⁵ آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند، برخاسته، گفتند: اینها را باید ختنه نمایند و امرکنند که سنن موسی را نگاه دارند.

⁶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصلحت بینند.⁷ و چون مباحثه سخت شد، پطرس برخاسته، بدیشان گفت: ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام اوّل، خدا از میان شما اختیار کرد که امت‌ها از زبان من کلام بشارت را بشنوند و ایمان آورند.⁸ و خدای عارف‌القلوب بر ایشان شهادت داد بدین که روح‌القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز.⁹ و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان دلهای ایشان را طاهر نمود.¹⁰ پس اکنون چرا خدا را امتحان می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان می‌نهد که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن را نداشتیم،¹¹ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.¹² پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان امت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود.

¹³ پس چون ایشان ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: ای برادران عزیز، مرا گوش گیرید.¹⁴ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اوّل امت‌ها را تفقد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد.¹⁵ و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است: ¹⁶ که بعد از این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می‌کنم و خرابیهای آن را باز بنا می‌کنم و آن را برپا

المجمع الرسولی الاول فی اورشلیم

¹ وَأَنحَدَرَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ، وَجَعَلُوا يُعَلِّمُونَ الْإِخْوَةَ: أَنَّهُ إِنْ لَمْ تَحْتَسِبُوا حَسَبَ عَادَةِ مُوسَى لَا بُعَيْتُكُمْ أَنْ تَخْلُصُوا. فَلَمَّا حَصَلَ لِبُولُسَ وَبَرْنَابَا مُنَازَعَةٌ وَمُبَاحَثَةٌ لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ مَعَهُمْ رَتَّبُوا أَنْ يَصْعَدَ بُولُسُ وَبَرْنَابَا وَأَنَاسُ آخَرُونَ مِنْهُمْ إِلَى الرُّسُلِ وَالْمَسَاحِيخِ إِلَى أُورُشَلِيمَ مِنْ أَجْلِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ. فَهَؤُلَاءِ بَعْدَ مَا سَمِعَهُمُ الْكَنِيسَةُ اجْتَاثُوا فِي فِينِيقِيَّةٍ وَالسَّامِرَةِ يُخْبِرُونَهُمْ بِرُجُوعِ الْأَمَمِ وَكَأَنَّهُمْ يُسَبِّحُونَ سُزُورًا عَظِيمًا لِجَمِيعِ الْإِخْوَةِ. وَلَمَّا حَضَرُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ قَبِلَهُمُ الْكَنِيسَةُ وَالرُّسُلُ وَالْمَسَاحِيخُ فَأَحْبَرُوهُمْ بِكُلِّ مَا صَنَعَ اللَّهُ مَعَهُمْ. وَلَكِنْ قَامَ أَتَاسُ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا قَدْ آمَنُوا مِنْ مَذْهَبِ الْقَرَسَبِيِّينَ وَقَالُوا: إِنَّهُ يَتَّبَعِي أَنْ يُحْتَنُوا وَيُوصَوْا بِأَنْ يَحْفَظُوا تَأْمُوسَ مُوسَى.

⁶ فَاجْتَمَعَ الرُّسُلُ وَالْمَسَاحِيخُ لِيَنْظُرُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ. فَبَعْدَ مَا حَصَلَتْ مُبَاحَثَةٌ كَثِيرَةٌ قَامَ بَطْرُسُ وَقَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مِنْذُ أَيَّامٍ قَدِيمَةٍ اخْتَارَ اللَّهُ بَيْتَنَا أَنَّهُ بِقَمِي يَسْمَعُ الْأَمَمَ كَلِمَةَ الْإِنْجِيلِ وَيُؤْمِنُونَ. وَاللَّهُ الْعَارِفُ الْقُلُوبِ شَهِدَ لَهُمْ مُعْطِيًا لَهُمُ الرُّوحَ الْقُدُسَ كَمَا لَنَا أَيْضًا، وَلَمْ يُمَيِّرْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بَشْيَءٍ إِذْ طَهَّرَ بِالْإِيمَانِ قُلُوبَهُمْ. قَالَانَ لِمَآذَا تُجَرَّبُونَ اللَّهَ بِوَضْعِ نِيرٍ عَلَى عُنُقِ التَّلَامِيذِ لَمْ يَسْتَطِعْ آبَاؤُنَا وَلَا تَحْنُ أَنْ نَحْمِلَهُ؟ لَكِنْ يَنْعَمَةُ الرَّبِّ يَسُوعُ الْمَسِيحُ يُؤْمِنُ أَنْ تَخْلُصَ كَمَا أَوْلَيْكَ أَيْضًا. فَسَكَتَ الْجُمُهُورُ كُلُّهُ، وَكَأَنَّهُمْ يَسْمَعُونَ بَرْنَابَا وَبُولُسَ يُخَدِّتَانِ بِجَمِيعِ مَا صَنَعَ اللَّهُ مِنَ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ فِي الْأَمَمِ بِوَسِطَتِهِمْ.

¹³ وَبَعْدَ مَا سَكَتَا أَجَابَ يَعْقُوبُ قَائِلًا: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، اِسْمَعُونِي. سَمِعَانُ قَدْ أَحْبَرَ كَيْفَ افْتَقَدَ اللَّهُ أَوَّلًا الْأَمَمَ لِيَأْخُذَ مِنْهُمْ شُعْبًا عَلَى اسْمِهِ. وَهَذَا ثَوَافِقُهُ أَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: ¹⁶ "سَازِجُ بَعْدَ هَذَا وَأَبْنِي أَيْضًا خَيْمَةَ دَاوُدَ السَّاقِطَةَ وَأَبْنِي أَيْضًا رَدْمَهَا وَأَقِيمُهَا ثَانِيَةً لِكَيْ تَطْلُبَ الْبَاطُونَ مِنَ النَّاسِ الرَّبَّ وَجَمِيعُ الْأَمَمِ الَّذِينَ دُعِيَ اسْمِي عَلَيْهِمْ، يَقُولُ الرَّبُّ الصَّانِعُ هَذَا كُلُّهُ." ¹⁸ مَعْلُومَةٌ عِنْدَ الرَّبِّ مِنْذُ الْأَرْلِ جَمِيعُ أَعْمَالِهِ. ¹⁹ لِذَلِكَ أَتَا أَرَى أَنْ لَا يُثَقَّلَ عَلَى الرَّاجِعِينَ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْأَمَمِ، بَلْ يُرْسَلْ إِلَيْهِمْ أَنْ يَمْتَنِعُوا عَنْ تَجَاسُّاتِ الْأَصْنَامِ وَالزَّنَا وَالْمَخْنُوقِ وَالدَّمِ. ²¹ لِأَنَّ مُوسَى مِنْذُ أَجْيَالٍ قَدِيمَةٍ لَهُ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ مَنْ يَكْرِرُ بِهِ إِذْ يُقْرَأُ

فِي الْمَجَامِعِ كُلِّ سَبْتٍ.

قرار المجمع الرسولي لكل المسيحيين

²² جَبَّتَزْ رَأَى الرَّسُلَ وَالْمَسَاحِيَّ مَعَ كُلِّ الْكَنِيسَةِ أَنْ يَخْتَارُوا رَجُلَيْنِ مِنْهُمْ فَيُرْسِلُوهُمَا إِلَى أَنْطَاكِيَّةٍ مَعَ بُولُسَ وَبَرْتَابَا، يَهُودًا، الْمُلَقَّبَ بَرَسَابَا، وَسِيلاً، رَجُلَيْنِ مُتَعَدِّمَيْنِ فِي الْإِخْوَةِ، ²³ وَكُتِبُوا بِأَيْدِيهِمْ هَكَذَا: الرَّسُلُ وَالْمَسَاحِيُّ وَالْإِخْوَةُ يُهْدُونَ سَلَامًا إِلَى الْإِخْوَةِ الَّذِينَ مِنَ الْأَمَمِ فِي أَنْطَاكِيَّةٍ وَسُورِيَّةٍ وَكِلِيكِيَّةٍ. ²⁴ إِذْ قَدْ سَمِعْنَا أَنَّ أَنْتَاسَا خَارِجِينَ مِنْ عِنْدِنَا أَرْعَجَوْكُم بِأَقْوَالٍ مُقْلِبِينَ أَنْفُسَكُمْ وَقَائِلِينَ أَنْ تَحْتَبُوا وَتَحْفَظُوا التَّامُوسَ، الَّذِينَ تَحْنُ لَمْ تَأْمُرْهُمْ، ²⁵ رَأَيْنَا وَقَدْ صِرْنَا بِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ أَنْ تَخْتَارَ رَجُلَيْنِ وَتُرْسِلَهُمَا إِلَيْكُمْ مَعَ خَبِيرَتِنَا بَرْتَابَا وَبُولُسَ، رَجُلَيْنِ قَدْ بَدَلَا نَفْسَيْهِمَا لِأَجْلِ اسْمِ رَبِّنَا يَسُوعَ الْمَسِيحِ. ²⁷ قَدْ أَرْسَلْنَا يَهُودَا وَسِيلاً وَهُمَا يُخَيِّرَانِكُمْ بِنَفْسِ الْأُمُورِ شِفَاهًا. ²⁸ لِأَنَّهُ قَدْ رَأَى الرُّوحُ الْقُدُسُ وَتَحْنُ أَنْ لَا تَصْغَ عَلَيْنِكُمْ ثِقَلًا أَكْثَرَ غَيْرَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الْوَاجِبَةِ: ²⁹ أَنْ تَمْتَنِعُوا عَمَّا ذِيحٌ لِلْأَصْنَامِ وَعَنِ الدَّمِ وَالْمَخْنُوقِ وَالزَّنَا الَّتِي إِنْ حَفِظْتُمْ أَنْفُسَكُمْ مِنْهَا فَبِعَمَّا تَفْعَلُونَ. كُونُوا مُعَاقِبِينَ.

³⁰ فَهَؤُلَاءِ لَمَّا أَطْلَفُوا جَاءُوا إِلَى أَنْطَاكِيَّةٍ وَجَمَعُوا الْجُمُهورَ وَدَفَعُوا الرِّسَالَةَ. ³¹ فَلَمَّا قَرَأُوهَا قَرَحُوا لِسَبَبِ النَّعْزَةِ. ³² وَيَهُودَا وَسِيلاً، إِذْ كَانَا هُمَا أَيْضًا نَبِيِّينَ، وَعَطَا الْإِخْوَةَ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ وَسَدَّدَاهُمْ. ³³ ثُمَّ بَعَدَ مَا صَرَفَا زَمَانًا أَطْلَقَا بِسَلَامٍ مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى الرَّسُلِ. ³⁴ وَلَكِنَّ سِيلاً رَأَى أَنْ يَلْتَبَثَ هُنَاكَ. ³⁵ أَمَّا بُولُسُ وَبَرْتَابَا فَأَقَامَا فِي أَنْطَاكِيَّةٍ يُعَلِّمَانِ وَبَشِّرَانِ مَعَ آخَرِينَ كَثِيرِينَ أَيْضًا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ.

بداية الرحلة التبشيرية الثانية

³⁶ ثُمَّ بَعْدَ أَيَّامٍ قَالَ بُولُسُ لِبَرْتَابَا: لِنَرْجِعْ وَتَفْتَقِدْ إِخْوَتَنَا فِي كُلِّ مَدِينَةٍ تَادِينَا فِيهَا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ كَيْفَ هُمْ. ³⁷ فَأَسَارَ بَرْتَابَا أَنْ يَأْخُذًا مَعَهُمَا أَيْضًا يُوَحَّيَا، الَّذِي يُدْعَى مَرْفُسَ. ³⁸ وَأَمَّا بُولُسُ فَكَانَ يَسْتَحْسِنُ أَنَّ الَّذِي فَارَقَهُمَا مِنْ بَقِيَّةِ لَيْلَةٍ وَلَمْ يَذْهَبْ مَعَهُمَا لِلْعَمَلِ لَا يَأْخُذَانِهِ مَعَهُمَا. ³⁹ فَحَصَلَ بَيْنَهُمَا مُشَاجَرَةٌ حَتَّى فَارَقَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَبَرْتَابَا أَخَذَ مَرْفُسَ وَسَافَرَ فِي الْبَحْرِ إِلَى قُبْرُسَ. ⁴⁰ وَأَمَّا بُولُسُ فَاخْتَارَ سِيلاً وَحَرَجَ مُسْتَوْدَعًا مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴¹ فَاجْتَارَ فِي سُورِيَّةٍ وَكِلِيكِيَّةٍ يُسَدِّدُ الْكُتَائِسَ.

خواهم کرد، ¹⁷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جميع امت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است. ¹⁸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است. ¹⁹ پس رأی من این است، کسانی را که از امت‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند زحمت نرسانیم، ²⁰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات بت‌ها و زنا و حیوانات خفه‌شده و خون بهره‌یزند. ²¹ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می‌کنند، چنانکه در هر سبب در کنایس او را تلاوت می‌کنند.

نتیجه انجمن کلیسای اورشلیم

²² آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسابا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. ²³ و بدست ایشان نوشتند که: رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قلیقیه می‌باشند، سلام می‌رسانند. ²⁴ چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوّش ساخته، دل‌های شما را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را نگاه دارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ²⁵ لهذا ما به یک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان خود برنابا و پولس به نزد شما بفرستیم، اشخاصی که جانهای خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ²⁷ پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی خواهند آگاهانید. ²⁸ زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما ننهیم جز این ضروریات ²⁹ که از قربانی‌های بت‌ها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بهره‌یزید که هر گاه از این امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.

³⁰ پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند. ³¹ چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتند. ³² و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ³³ پس چون مدتی در آنجا بسر بردند، به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی فرستندگان خود توجه

نمودند.³⁴ اما پولس و برنابا در انطاکیه توقف نموده،³⁵ با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدا می‌دادند.

دومین مأموریت پولس و برنابا

³⁶ و بعد از ایّام چند، پولس به برنابا گفت: برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.³⁷ اما برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد.³⁸ لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد.³⁹ پس نزاعی سخت شد به حدّی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشته، به قیّرس از راه دریا رفت.⁴⁰ اما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد.⁴¹ و از سوریّه و قیلیقیّه عبور کرده، کلیساهای را استوار می‌نمود.